

kara kış yaklaştı uçuşuyor yapraklar
kim görürse görsün bir sonraki baharı
her gün bir taydaşım çıkınını topluyor
dar geliyor dünya kavuşmuyor düğmeler

farklı farklı yüzler maskelerin altında
ağzımız kirlendi dilimizde kov-gıybet
yamyamlara döndük kamaşıyor dişimiz
herkes birbirinin aşeriyor etine.

saklanacak yer yok oynuyoruz körebe
herkes birbirini sobeleme peşinde
insan aramız çorak toprak yığını
bilemiyor kimse yüreğini sürmeyi

tebessümler artık vazoda yapma çiçek
puslu gösteriyor içimizin aynası
camdan baka baka tükeniyor muhabbet
boşlukta titriyor sesimizin yankısı

Tayyib Atmaca